

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਦੀਵਾਨੀ ਹਵਾਲਾ ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਖੋਲਸਾ ਜੇ

ਸ਼ਿਵ ਫਰਸ਼ਾਦ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1955 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 14.

1955

14 ਦੀ ਧਾਰਾ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਆਰਟੀਕਲ 14-ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਤੰਬਰ 11, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 44 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਮਨੁੱਖ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਔਰਤ ਜਾਂ ਬੱਚਾ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵੈਟਲ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਨੀਕਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ dehts.

ਸ਼੍ਰੀ 1. ਐਮ. ਲੈਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ, ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ - ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 8 ਜੂਨ, 1955। ਆਰਡਰ 46 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ 1

ਕੀ ਸੂਬਾਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ I ਦੀ ਧਾਰਾ (a) ਹੈ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 2 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗ ਹੈ

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ।

ਕੇ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ।

ਨਿਰਣਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਇਹ ਸੰਦਰਭ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ- ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.ਸ਼ਨ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਫੀਮ ਅਤੇ ਭੰਗ ਦੇ ਠੋਕੇ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ 5 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਬਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 । ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ । ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਦਿਵਾਲੀਆ । ਦਿਵਾਲੀਆ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 44 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ । ਦੂਜੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਸਲੂਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ । ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਹੈ

ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ V ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ- ਵਿਜ਼ੁਅਲਸ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਸੰਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਲਾਭ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਮਰੋਤੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਨ. ਐਚ. ਮਿਕਮਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਅਤੇ ਕੈਸ਼ੋਪ੍ਰਸਾਦ-ਸ਼ਿਓਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (3) .

ਇਹ ਫੈਸਲੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਮਨੁੱਖ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਔਰਤ ਜਾਂ ਬੱਚਾ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵੈਟਲ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਮਝ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਤੇ

(1) ALR 1951 ਸਾਰੇ. 257

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਨਾਗ 35.

(3) ਏ.1.ਆਰ. 1955 ਨਾਗ 177

ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼-ਸ਼ਿਵ ਪਰਸ਼ਾਦ 4 ਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਆਮ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਹੈ

ਰਾਜ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਏਜੰਸੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਉਹ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਖੁਦ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪਰਜਾ ਵਿਚਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਲ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਦੂਆ ਨਰਾਇਣ ਤਿਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਕੌਂਸਿਲ (1) ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਲਈ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਹਿੱਲਜ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਰਵਿਸ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2), ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਜੇ. ਐਚ. ਐਫ. ਚਿੰਤਾ ਬਨਾਮ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ (3) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ 'ਰਹਿਣ' ਕੇਵਲ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ, ਸੀ. ਗੋਵਿੰਦਰਾਜੂ ਨਾਇਡੂ ਬਨਾਮ ਕੌਂਸਿਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਲਈ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (4)। ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਪਬੰਧ

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 14 ਕੈਲ 256, 273

(2) 1950 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ. ਨੰਬਰ 545। (3) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1954 ਪੰਜਾਬ 49.

(4) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 50 ਪਾਗਲ. 449

ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਸ਼ਿਵ ਪਰਸ਼ਾਦ ਕੇਸ਼ੋਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼ਿਓ-ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਜ਼ਾਦੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਨ j, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਾ ਕਿ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਓਨੀ ਬਨਾਮ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਸਿਟੀ, (2) ਦੀ ਨਿਯਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਉੱਘੇ ਡੋਮੇਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲੀਆ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉੱਘੇ ਡੋਮੇਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇਸ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸਰਬਸੱਤਾਵਾਨ ਦੀ ਤਰਜੀਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਅਧਿਕਤਮ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਤਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪਹਿਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ। ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 44 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਦੀਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਭਾਗ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇਕਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ/ ਇਹ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ

(1) 1.ਐਲ.ਆਰ. 1955 ਨਾਗ 177.

(2)CCA,10 120F (ਦੂਜਾ) 861.

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸ਼ਿਵ ਪਰਸ਼ਾਦ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਉਹ ਪੈਸੇ ਹਨ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਏ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹਨ ਜੋ ਉਚਿਤ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਏ

ਸਰਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Name of Translator: Sh. Harminder Singh